

5. Sydał je sydał drobnuški ptačk.

Na kóncu so přidawa:

Lećałoj staj lećałoj w cuzy kraj,
Nalećałoj staj wulke khójny.

We tych mi khójnach wulka trawa,
Na tej mi trawje wjele pjerja.

Jow je twój stary nan zarubany,
Jow je twoja mać roztorhana.

6. Wudowa syna ženješe.

Po 12. r. so spěwa přihódniši kónc:

Hdyž wonaj k wěrowanju džěštaj,
Stara mać ta Boha prošeše:

Zo by sej ju žiwu dom njepřiwjedł,
Zo by jom' na puću wumrěła.

Bóle doma stara mać prošeše,
Lěpje so jimaj wandrowaše.

7. Što sym ja noweho zhoniła.

Po słowach „z francózkimi šěsnakami“ spěwa so:

Přečinił hólčik grunty, pola,
Sam je ćahnył na wójnu.

Po „z druhim so rozmłowješe“:

Chceš-li być holičo lubka moja,
Z jenym druhim so njerozmłowjej.

Ja sym nětk jedyn wyšši wojak,
Ja tebje zatřělu atd.

8. Štó to wěri, tak to boli.

Na kóncu přidawa so:

To mje mjerzy, to mje góri,
Hdyž se lubka z drugim tori.

Hdy by ja tam šel
A drugi by tam byl,
Jědowaće by mje mjerzało.

NB. Jednostrofowe texty stoja jenož pod notami.

